ÖMER ÖZGEÇ
İKEBANA

Müzikler	Ömer ÖZGEÇ
Sözler	Can YÜCEL
Düzenleme, şan, akustik gitar, klasik gitar, elektrik gitar, bas gitar, klavye, armonika	Ömer ÖZGEÇ
Bas gitar	Kadir SABANUÇ
Flüt	Hülya UYSAL
Alto saksafon	Toygun SÖZEN
Trombon	Ersin ÖZER
Trombon	Aslı ANAPA
Koro	Mukadder ÖZGEÇ; Esra, Defne ve Serkan BARIŞ
Miksaj ve mastering	Efe DEMİRYOĞURAN ve Evren ARKMEN
Stüdyo	Haremsound
Grafik Tasarım	Betül SİNANOĞLU

Fotoğraf Şükran SABANUÇ

1- OKTAY'A

2- İKEBANA

3- DYLAN THOMAS'TAN

4- LORD RANDAL

5- BİR ÇİN ŞİİRİ

6- ANAYASASI İNSANIN

7- BİR İRLANDA TÜRKÜSÜ

8- ANDIMIZ

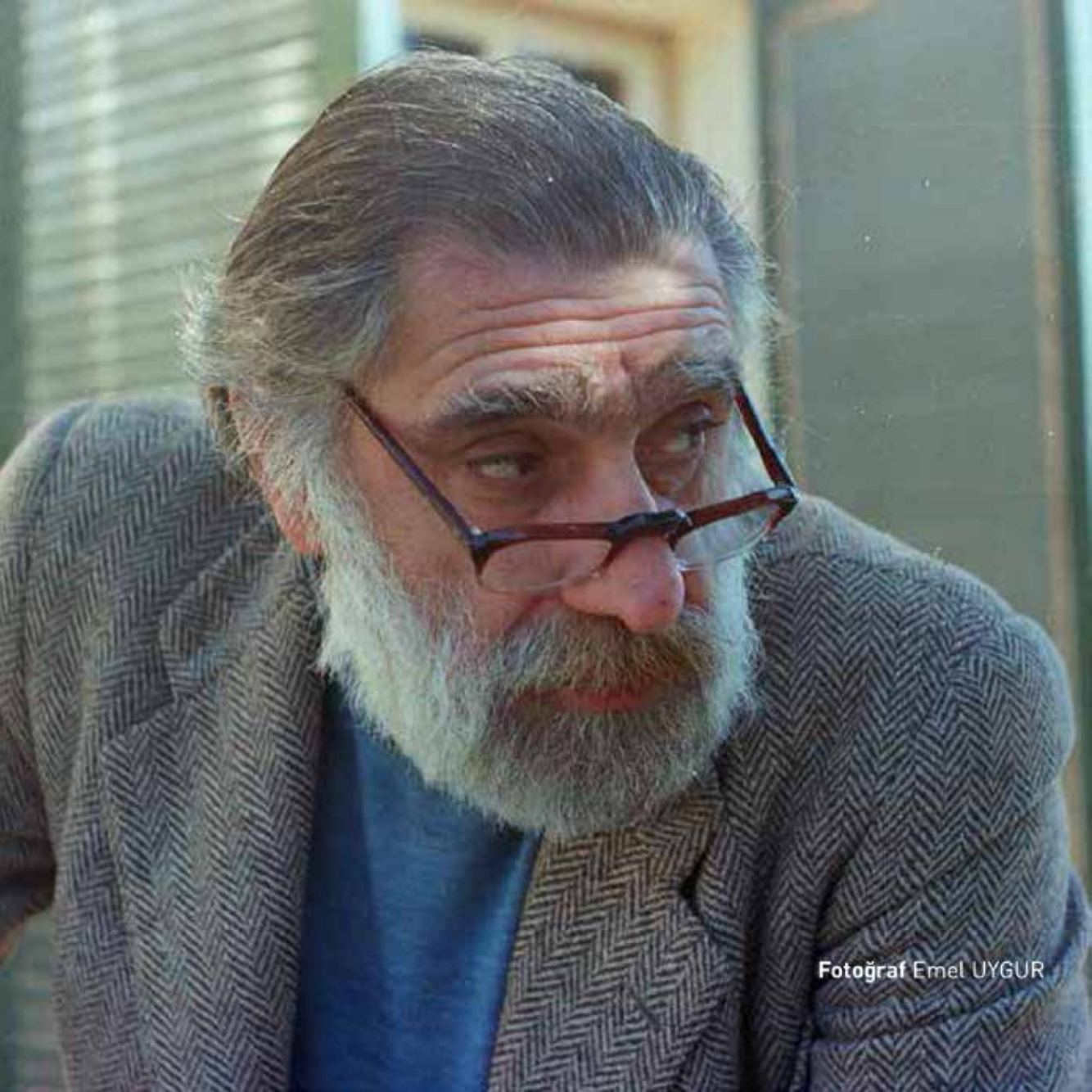
Fotoğraf Emel UYGUR

Can Yücel'in çeviri şiirlerinden "Bir İrlanda Türküsü"nü 1983 yılında, "Lord Randal"ı 1984 yılında bestelemiştim. Bir süre sonra çalıp söyleyerek yaptığım bir kaydı bizi tanıştıran Emel Uygur aracılığıyla Can Yücel'e ulaştırmıştım. Can Yücel kaseti eline alır almaz "Bir İrlanda Türküsü" için "Bu şarkının bestesi var yahu!" diye tepki göstermiş. Emel bana bu durumu telefonda bildirdiğinde, bir anda "Bir İrlanda Türküsü"nün "Blowing In The Wind" olduğunu anladım. 1960'lı yılların başında, Peter Paul and Mary grubunun 45'lik plağının bir yüzünde bu şarkı vardı ve plağın üzerinde "Words and music by Bob Dylan" yazılıydı. Peki ama, o zaman neden bu şiir Can Yücel'in "HER BOYDAN" adlı "dünya şiirinden seçmeler" kitabının "Türküler ve şairi belirsiz Şiirler" bölümünde yer alıyordu? Bob Dylan anonim bir halk türküsünü çalıp söyleyerek bütün dünyada tanınmasını sağlamış, bu yüzden mi altına besteci ve söz yazarı olarak kendi adını yazabiliyor? Bunun nasıl bir uygulama olduğunu ben anlamadım. "Bir İrlanda Türküsü" ile"Blowing In The Wind"in "aynı şiir" olduklarını iki yıla yakın bir zaman anlamamış olmamı bu çelişkiye bağlıyorum. Anlasaydım ne değişirdi? Belki yeniden bestelemeye girişmezdim; Can Yücel öyle bir çeviri yapmış ki Türkçe sözlerle "Blowing In The Wind"in ezgisini kaynaştırmak için biraz alıştırma yapmak yeter. Ama biraz alıştırma yapmak benim ezgimle İngilizce sözleri kaynaştırmaya da yetebilir. Can Yücel'in çeviri anlayışı ve benim besteleme anlayışım buna olanak veriyor. Böyle olunca, iyi ki bestelemeden önce anlamamışım diyorum bu ikisinin "aynı şiir" olduğunu. Öyle sanıyorum ki Can Yücel de dinledikten sonra ilk tepkisinde direnemedi. 1990 ya da 1991 yılıydı, Ortaköy Kültür Merkezi'nde bir etkinlikteydik. Can Yücel de vardı. Ben bir saat kadar sürekli sahnedeydim. Konuşmalar yapılıyor, şiirler okunuyor, aralarda ben de bir şarkı çalıp söylüyordum. Ben sahnedeyken Can Yücel de sahneye çıkıp şiirlerini okudu. Sahneden ayrılırken de gelip arkamdan omuzlarımdan tuttu ve kulağıma "Bana gel!" dedi. Sol omzuma da bir öpücük kondurdu.

Onun şiirlerine yeterince eğilememiş olduğumdan ve enerjisine gereği gibi uyamayacağım kaygısıyla ona gitmeyi hep geciktirdim. Sonra da uçtu gitti Can Yücel!

O'nu yitirdikten 15 yıl sonra bir arkadaşımın yüreklendirmesiyle Can Yücel'in sözlerinden altı şarkı daha yaparak bu albümü, "İKEBANA" yı oluşturdum.

Beni yüreklendiren arkadaşıma ve bu albümün oluşturulmasına katkısı olan herkese teşekkür ederim.

Ömer ÖZGEÇ

OKTAY'A

1960'larda Kuzguncuk'taki evine
Ziyarete gelmiştik,
Cevat vardı, Teoman vardı...
Kapıyı sen açtın,
Gözlerinde denizin hâreleri
İy'ki geldiniz çocuklar, dedin
Sosyalizmi göreceğim gelmişti.

Ne gezer o zaman bizde
-Şimdi de öyle ya-
Sosyalizmi temsil...

Ama hiç kuşkum yok, Oktay,
Sosyalizmin göreceği gelecek seni...

İKEBANA

Bir adam n'a'a'pabilirdi?
Ya ölür papatyaya karışır
Ya da siyasete...
İkisi de ölüm olduğuna göre
Güllere karışması daha doğru değil mi?
Hem o da rengini iyi seçersen,
Bir bakıma bir siyasettir hoş...

DYLAN THOMAS'TAN

Pes etme, ne olur, hayırlı geceye
Gurup vakti, dellenmeli kocamışlık.
İsyan et, isyan, nisyanla sönmeceye!

Bilgeler ki, gerçeğe "ışk" diye diye,
Bakmışlar sonunda, haklıymış karanlık,
Pes mi eder onlar hayırlı geceye?

Veliler ki, katlanıp her işkenceye,
Sevapları yeşil bir körfezde batık,
Eyvallah etmez nisyanla sönmeceye.

Mecnûn ki, güneşe düzerken medhiye,
Neden sonra fark eder, kararmış ufuk,
Mecnûn da pes etmez hayırlı geceye.

Vakûrlar ki, ecel gelmiş görücüye,
Gözyaşları, göktaşları, aşk ve ışık,
İsyan der, isyan, nisyanla söneceye.

Sen ağam durmuşun bir garip tümceye,
Lânet mi, rahmet mi, ne okursan artık,
Evet deme, ne olur, hayırlı geceye,
İsyan et, isyan, İsâ'ya dönmeceye!

LORD RANDAL

"Nerde kaldın, ah oğlum, oğlum benim, Randal'ım?
Deyiver nerde kaldın, koçyiğidim, delikanlım?"
"Çamlıbel'deydim, ana, ser hele şu döşeği,
Kötü yorulmuşuz avda, uzanıp bi yatalım."

"Nerde yedin yemeğini, oğlum benim, Randal'ım?
Neler vardı yemekte, koçyiğidim, delikanlım?"
"Yârim vardı yanımda, ser hele şu döşeği,
Kötü yorulmuşuz avda, uzanıp bi yatalım."

"Neler vardı yemekte, koçyiğidim, delikanlım?
Neler yedin yemekte, koçyiğidim, delikanlım?"
"Sazan çorbası, ana, ser hele şu döşeği,
Kötü yorulmuşuz avda, uzanıp bi yatalım."

"Tazılarına ne oldu, oğlum benim, Randal'ım!
Tazılarına ne oldu, koçyiğidim, delikanlım?"
"Şişip öldüler, ana, ser hele şu döşeği,
Kötü yorulmuşuz avda, uzanıp bi yatalım."

"Zehirlendin mi yoksa ah, oğlum benim, Randal'ım!
Zehirlediler mi seni, koçyiğidim, delikanlım!"
"Öyle ana, ne yapalım ser hele şu döşeği,
İçerim kan ağlıyor, uzanıp bi yatalım."

İskoç Baladı
Çev. Can YÜCEL

BİR ÇİN ŞİİRİ

Dâvacı zengin, dâvalı yoksulsa
Zenginden yana işler yasa

Dâvacı yoksul, dâvalı zenginse
Dâvalıda kalır yine nizâlı arsa

Dâvacı da dâvalı da zenginse
Özür diler çekilir aradan kadı

Dâvacı da dâvalı da yoksulsa, bak,
Sade o zaman işte yerin bulur hak.

ANAYASASI İNSANIN

Kan yasası bu insanın:
Üzümden şarap yapacaksın
Çakmak taşından ateş
Öpücüklerden insan!

Can yasası bu insanın:
Savaşlara yoksulluklara
Ve binbir belaya karşın
İlle de yaşayacaksın!

Us yasası bu insanın:
Suyu şavka döndürüp
Düşü gerçeğe çevirip
Düşmanı dost kılacaksın!

Anayasası bu insanın:
Emekleyen çocuktan
Uzayda koşana dek
Yürürlükte her zaman!

BİR İRLANDA TÜRKÜSÜ

Daha kaç köyden sürülsün insan
Adam oluncaya dek?
Daha kaç derya dolaşsın martı
Bulsam diye bir tünek?
Daha kaç toptan atılsın gülle
Harp toptan kalkıncaya dek?
Cevabı, dostum, rüzgârda bunun
Cevabı esen rüzgârda.

Daha kaç yıl kök salsın ağaç
Bahar açıncaya dek?
Daha kaç yıl kök söksün bu halk
Yerin bulsun diye hak?
Daha kaç aydın ışığı görüp
Görmezlikten gelecek?
Cevabı, dostum, rüzgârda bunun
Cevabı esen rüzgârda.

Daha kaç can canından geçecek
Cana yetinceye dek?
Daha kaç el boş açılsın göğe
Göğermedikçe yürek?
Daha kaç teller kopsun sazlardan
Bu ses duyuluncaya dek?
Cevabı, dostum, rüzgârda bunun
Cevabı esen rüzgârda.

Anonim
Çeviren: Can YÜCEL

ANDIMIZ

Türküm doğruyum devrimciyim,
Yasam iç ve dış düşmanı dışarı atmak,
Yurdumu tezelden kalkındırmaktır.

Türküm doğruyum devrimciyim,
Ülküm işçiye iş, köylüye toprak,
Bebeğe süt, yavruya ekmek ve kitap,
Gence gelecek sağlamaktır.

Türküm doğruyum devrimciyim,
Varlığım ulusal kurtuluşumuza
Ve bağımsızlığımıza
Armağan olsun.

Andımız için birkaç söz: Türkiye Öğretmenler Sendikası'nın 1968 yılında Ankara'da toplanan Devrimci Eğitim Şurası'nda, Sendika başkanı Fakir Baykurt'un kapanış konuşmasından sonra, kurula Edebiyatçılar Birliği adına katılan Can Yücel bu andı bütün katılımcılara ayakta söyletmiştir.